

OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

SPECYFIKACJA TECHNICZNA NA SPODNIE LEKKIE

1. Spodnie lekkie ubrania do zwalczania pożarów w przyrodzie zgodnie z PN-EN 15614 zwane dalej w opisie spodnie lekki lub spodnie.
2. Konstrukcja spodni powinna stanowić układ gwarantujący spełnienie wymagań określonych w normie PN-EN 15614
3. Spodnie o konstrukcji jednowarstwowej, wykonane z tkaniny z wykończeniem olejo- i wodoodpornym w kolorze żółtym w odcieniu naturalnego aramid.
4. Tkaniny konstrukcyjne ubrania oraz nici powinny być wykonane z włókien, których cecha trudnopalności (wskaźnik rozprzestrzeniania płomienia poziom 3, badanie wg PN-EN ISO 15025) została osiągnięta przez modyfikację ich struktury chemicznej. Zabrania się stosowania tkanin i nici, których trudnopalność została osiągnięta poprzez zastosowanie środków chemicznych zmniejszających palność, nanoszonych przez natrysk, zanurzenie lub inne technologie.
5. Nogawki szerokie nakładane na obuwie, o ergonomicznym kroju, wyprofilowane za pomocą zaszewek i cięć, ułatwiające klęknięcie, kucanie, głębokie wykroki oraz wchodzenie po drabinie.
6. Na wysokości kolan dodatkowa warstwa wzmocnienia z tkaniny lub dzianiny powlekanej o zwiększonej odporności na ścieranie, kolor powłoki ochronnej czarny.
7. Na boku uda w połowie odległości między pasem a stawem kolanowym na każdej nogawce kieszeń typu „cargo” z mieszkim w części tylnej, kryta patką zapinaną taśmą typu „rzep”.
8. Patki kieszeni powinny posiadać system ułatwiający dostęp do kieszeni bez zdejmowania rękawic.
9. Dolne krawędzie nogawek na całym obwodzie oraz w dolnej części zewnętrzne, pionowe szwy nogawek, po wewnętrznej stronie nogawek, zabezpieczone przed przecieraniem lamówką z tkaniny lub dzianiny powlekanej o zwiększonej odporności na ścieranie.
10. Spodnie, z tyłu z podwyższonym karczkiem powinny mieć możliwość regulacji obwodu pasa.
11. Elastyczne szelki o regulowanej długości i szerokości min. 50 mm, z możliwością wypinania ze spodni. Szelki powinny być łączone z nierozciągliwą tkaniną na wysokości barków, przechodząc w element tkaninowy stabilizujący szelki i ograniczający zsuwanie się szelek z ramion.
12. Spodnie oznaczone układem dwukolorowej taśmy perforowanej, dwa pasy w kolorze żółtym, fluorescencyjnym ze srebrnym pasem odblaskowym po środku, łączonej

ze spodniami podwójnym ścięciem, nici o kolorze zbliżonym do koloru żółtego. Taśma rozmieszczona w następujący sposób:

- taśma z pasami każdego koloru o szerokości 25 ± 1 mm:
- na podudziu na całym obwodzie nogawek, jednak tak aby nie kolidowała ze wzmocnieniami na kolanach, taśma z pasami żółtym i srebrnym, pas każdego koloru o szerokości 25 ± 1 mm.

13. Na kieszeniach 40 mm od ich dolnej krawędzi umieszczone, mocowanie taśmą typu „rzep” oznaczenie formacji w kolorze czarnym, wykonane techniką sitodruku na trudnopalnym podkładzie w kolorze żółtym fluorescencyjnym o właściwościach odbłaskowych, o wymiarach $50 \times 90 \pm 2$ mm. Napis WOT wykonany czcionką IMPACT o wymiarach: wysokość liter 32 ± 1 mm, długość napisu 65 ± 1 mm.

14. Parametry tkaniny zewnętrznej.

14.1 a/ tkanina zewnętrzna:

Tkanina zewnętrzna spodni lekkich powinna spełniać wymagania określone normą PN-EN 15614 oraz dodatkowo parametry zawarte poniżej badane po 20 cyklach prania wg PN-EN 6330 Metoda „B” w temp. 60°C

14.2	Rozprzestrzenianie płomieni wg pkt. 6.2. normy PN-EN 15614	Wskaźnik 3	Metodyka badań PN-EN ISO 14116:2011
14.3	Przenikanie ciepła (promieniowanie) wg pkt. 6.3. normy PN-EN 15614	$RHTI_{24} \geq 11s$ $RHTI_{24} -$ $RHTI_{12} \geq 4s$	Metodyka badań PN-EN ISO 6942:2002
14.4	Odporność na ciepło (kurczliwość) 180°C, 5mln. wg pkt. 6.3. normy PN-EN 15614	$\leq 5\%$	Metodyka badań ISO 17493
14.5	Wytrzymałość na rozciąganie wg pkt. 7.1. normy PN-EN 15614	wątek ≥ 900 N osnowa ≥ 900 N	Metodyka badań PN-EN ISO 13934-1
14.6	Wytrzymałość na rozerwanie wg pkt. 7.2. normy PN-EN 15614	wątek ≥ 40 N osnowa ≥ 40 N	Metodyka badań PN-EN ISO 13937-2
14.7	Wytrzymałość głównych szwów wg pkt. 7.2. normy PN-EN 15614	≥ 400 N	Metodyka badań PN-EN ISO 13935-2
14.8	b/ tkanina lub dzianina powlekana o zwiększonej odporności na ścieranie. Rozprzestrzeniania płomienia wg pkt. 6.2. normy PN-EN 15614 Wskaźnik 3 Gramatura minimum 310 g/m ² .		
14.9	Rozmiary – spodni lekkich powinny być wykonane według indywidualnej tabeli rozmiarów producenta, stopniowanie wzrostu, obwodu pasa.		

14.10 Oznaczenie spodni lekkich. Powinno być wykonane zgodnie z obowiązującymi normami oraz umożliwiać identyfikację przez zastosowanie wszywki na nazwisko i imię użytkownika.

15. Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone stosownym poniższym dokumentem: DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE dla Środków Ochrony Indywidualnej kategorii III (trzeciej) podlegające procedurze oceny zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji określonej w module D zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425. Powyższa deklaracja ma potwierdzić spełnienie wszystkich wymagań i norm określonych w specyfikacji technicznej dla spodni lekkich. Potwierdzeniem spełnieniem norm dla spodni lekkich będzie również Świadectwo Dopuszczenia CNBOP – PIB.

SPECYFIKACJA TECHNICZNA NA KURTKE LĘKKĄ

1. Kurtka lekka ubrania do zwalczania pożarów w przyrodzie zgodnie z PN-EN 15614 zwana dalej w opisie kurtka lekka lub kurtka.
2. Konstrukcja kurtki powinna stanowić układ gwarantujący spełnienie wymagań określonych w normie PN-EN 15614
3. Kurtka o konstrukcji jednowarstwowej, wykonana z tkaniny z wykończeniem olejo- i wodoodpornym w kolorze żółtym w odcieniu naturalnego aramid.
4. Tkaniny konstrukcyjne ubrania oraz nici powinny być wykonane z włókien, których cecha trudnopalności (wskaźnik rozprzestrzeniania płomienia poziom 3, badanie wg PN-EN ISO 15025) została osiągnięta przez modyfikację ich struktury chemicznej. Zabrania się stosowania tkanin i nici, których trudnopalność została osiągnięta poprzez zastosowanie środków chemicznych zmniejszających palność, nanoszonych przez natrysk, zanurzenie lub inne technologie.
5. Kurtka zapinana jednogłowicowym zamkiem błyskawicznym, z systemem awaryjnego rozsuwania, do głowicy zamka zamocowany uchwyt pozwalający na zasuwanie i rozsuwanie zamka ręką w rękawicy zgodnie z PN-EN 659.
6. Zamek grubocząstkowy o szerokości łańcucha spinającego min. 8 mm i grubości łańcucha spinającego min. 2.0 mm, wszyty tak aby przy jego wymianie nie naruszyć szwów konstrukcyjnych kurtki oraz aby nie następowało rozrywanie w jego dolnym odcinku podczas głębokich wykroków oraz była możliwość połączenia dolnych wsuwanych elementów zamka w rękawicy zgodnie z PN-EN 659.
7. Zamek wszyty tak aby przy jego wymianie nie naruszać szwów konstrukcyjnych kurtki.
8. Zamek wszyty tak aby nie następowało rozrywanie w jego dolnym odcinku podczas głębokich wykroków.
9. Konstrukcja i wszywanie zamka powinno umożliwiać połączenie dolnych wsuwanych elementów zamka w rękawicy zgodnie z PN-EN 659.
10. Zamek przykryty plisą o szerokości min. 100 mm z tkaniny zewnętrznej.

11. Zapięcie plisy taśmą typu „rzep”, ciągłą lub w odcinkach, szerokość taśmy min. 30 mm.
12. Kurtka powinna zachodzić na spodnie tak, aby było spełnione wymaganie określone w normie PN-EN 15614.
13. Długość kurtki - minimum do wysokości krocza użytkownika.
14. Od strony wewnętrznej zamek osłonięty pasem tkaniny zewnętrznej.
15. Tył kurtki wydłużony w stosunku do przodu o 50 +/- 10 mm.
16. Kołnierz kurtki podwyższony, miękki z tkaniny zewnętrznej w formie stójki, chroniący krtani.
17. Pod brodą, dodatkowa ochrona krtani w postaci pasa z tkaniny zewnętrznej, zapinanego na taśmę typu „rzep”, umożliwiającego również dopasowanie kołnierza do obwodu szyi i uszczelniającego kołnierz pod brodą.
18. Dopuszcza się odpowiednie wyprofilowanie plisy kryjącej zamek, aby zapewnić ochronę szyi i krtani jak wyżej.
19. Taśma typu „rzep” do mocowania dystynkcji o wymiarach 80x70 mm umieszczona bezpośrednio nad taśmą ostrzegawczą.
20. Rękawy o ergonomicznym kroju, wyprofilowane za pomocą zaszewek, klinów i cięć, w celu umożliwienia łatwiejszego zginania rąk w łokciu.
21. Rękawy wszyte tak aby zapobiegały podciąganiu kurtki podczas podnoszenia ramion.
22. Na zewnątrz mankiet wyposażony w ściągacz wykonany z tkaniny zewnętrznej z taśmą typu „rzep”, umożliwiający dopasowanie rękawa w nadgarstku.
23. Na łokciach dodatkowe wzmocnienia chroniące stawy łokciowe z tkaniny lub dzianiny powlekanej o zwiększonej odporności na ścieranie, kolor powłoki ochronnej czarny.
24. W dolnej przedniej części kurtki powinny być wszyte dwie kieszenie kryte patkami, zapinanymi na „rzepy”.
25. W każdej kieszeni lub obok umieszczony karabińczyk lub pętla do mocowania drobnego wyposażenia.
26. W górnej części na prawej piersi powinna znajdować się kieszeń wpuszczana z patką zapinana taśmą typu „rzep”.
27. Poniżej kieszeni naszywki z metalowymi uchwytami oraz obejmą z tkaniny zewnętrznej zapinana na taśmę typu „rzep” np. do mocowania: sygnalizatora bezruchu, latarki, rękawic itp.
28. Na lewej piersi umieszczona kieszeń o wymiarach na radiotelefon, mieszkowa naszywana, o regulowanej głębokości i zamykana patką.
29. Konstrukcja kieszeni na radiotelefon powinna uwzględniać wystającą z lewej lub prawej strony antenę radiotelefonu oraz możliwość odprowadzania wody z jej wnętrza.
30. Wszystkie patki kieszeni powinny posiadać system ułatwiający dostęp do kieszeni bez zdejmowania rękawic zgodnych z PN-EN 659.

31. Wzdłuż kieszeni na radiotelefon powinna znajdować się kieszeń „napoleońska” wpuszczana, zapinana zamkiem błyskawicznym.
32. Kurtka oznaczona układem taśm perforowanych, łączonych z kurtką podwójnym ścięciem, nićmi o kolorze zbliżonym do koloru taśmy.
- a) taśma fluorescencyjna o właściwościach odblaskowych i odblaskowa, każda o szerokości 5 cm. Taśma górna w kolorze srebrnym odblaskowym, dolna w kolorze żółtym fluorescencyjnym o właściwościach odblaskowych oddalona od srebrnej w odstępie do 1 cm. Taśmy rozmieszczone w następujący sposób: - na dole, na obwodzie, poziomo maksymalnie 10 mm, pod dolnymi krawędziami patek dolnych kieszeni kurtki.
 - b) taśma z dwoma pasami koloru żółtego fluorescencyjnego o szerokości 15 ± 1 mm z pasem o szerokości 20 ± 1 mm koloru srebrnego odblaskowego umieszczonym pośrodku rozmieszczona w następujący sposób: - na całym obwodzie rękawów powyżej taśmy ściągającej mankiet rękawa, prostopadłe do osi wzdłużnej rękawa, jednak tak aby nie kolidowała ze wzmocnieniami na łokciach,
 - c) na całym obwodzie rękawów ok. 20 ± 1 cm poniżej wszycia rękawa prostopadłe do osi wzdłużnej, jednak tak aby nie kolidowała ze wzmocnieniami na łokciach,
 - d) poziome odcinki taśm z przodu kurtki na wysokości klatki piersiowej,
 - e) dwa pionowe pasy na plecach, górne krawędzie ok 2 cm poniżej dolnej krawędzi podkładu z napisem „WOJSKA OBRONY TERYTORIALNEJ”, na dole połączone z górną krawędzią poziomej taśmy ostrzegawczej,
33. Łączna powierzchnia taśm ostrzegawczych i ich właściwości odblaskowe na kurtce lekkiej i spodniach lekkich powinny być zgodne z wymaganiami normy PN-EN 15614.
34. Na kurtce umieszczone mocowanie taśmą typu „rzep” oznaczenie formacji w kolorze czarnym wykonane techniką sitodruku, na trudnopalnym podkładzie w kolorze żółtym fluorescencyjnym o właściwościach odblaskowych:
- a) na lewym i prawym rękawie 50 ± 5 mm, powyżej górnej taśmy ostrzegawczej skrót „WOT” ,
 - b) w górnej części na prawej piersi, na patce kieszeni umieszczony centralnie na podkładzie o wymiarach $50 \times 90 \pm 2$ mm napis „WOT” ,
35. Napisy „WOT” wykonane czcionką IMPACT o wymiarach: wysokość liter $32 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$, długość napisu $65 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$.
- 36. Na plecach umieszczony centralnie napis „WOJSKA OBRONY TERYTORIALNEJ” w trzech wierszach, na podkładzie w kolorze żółtym fluorescencyjnym o właściwościach odblaskowych, o wymiarach $150 \times 342 \pm 2$ mm , tak aby górna krawędź podkładu znajdowała się w odległości 120 ± 20 mm pod linią wszycia kołnierza. Odległość między wierszami napisu 12 mm. Napis wykonany czcionką IMPACT. Wymiar napisu: długość napisu WOJSKA –140 mm OBRONY – 130 mm, TERYTORIALNEJ –340 mm, wysokość liter 35 mm.**

37. Parametry tkaniny zewnętrznej:

- 37.1 a/ tkanina zewnętrzna:
Tkanina zewnętrzna kurtki lekkiej powinna spełniać wymagania określone normą PN-EN 15614 oraz dodatkowo parametry zawarte poniżej badane po 20 cyklach prania wg PN-EN 6330 Metoda „B” w temp. 60°C
- 37.2 Rozprzestrzenianie płomieni wg Wskaźnik 3 Metodyka badań
pkt. 6.2.normy PN-EN ISO 14116:2011
PN-EN 15614
- 37.3 Przenikanie ciepła RHTI₂₄ ≥ 11s Metodyka badań
(promieniowanie) wg pkt. 6.3. RHTI₂₄ – PN-EN ISO 6942:2002
normy RHTI₁₂ ≥ 4s
PN-EN 15614
- 37.4 Odporność na ciepło ≤ 5% Metodyka badań
(kurczliwość) 180°C, 5mln. wg ISO 17493
pkt. 6.3. normy
PN-EN 15614
- 37.5 Wytrzymałość na rozciąganie wg wątek Metodyka badań
pkt. 7.1. normy ≥ 900 N PN-EN ISO 13934-1
PN-EN 15614 osnowa
≥ 900 N
- 37.6 Wytrzymałość na rozerwanie wg wątek Metodyka badań
pkt. 7.2. normy ≥ 40 N PN-EN ISO 13937-2
PN-EN 15614 osnowa
≥ 40 N
- 37.7 Wytrzymałość głównych szwów ≥ 400 N Metodyka badań
wg pkt. 7.2. normy PN-EN ISO 13935-2
PN-EN 15614
- 37.8 b/ tkanina lub dzianina powlekana o zwiększonej odporności na ścieranie.
Rozprzestrzeniania płomienia wg pkt. 6.2. normy PN-EN 15614 Wskaźnik 3
Gramatura minimum 310 g/m².
- 37.9 Rozmiary – kurtka lekka powinna być wykonana według indywidualnej tabeli
rozmiarów producenta, stopniowanie wzrostu, obwodu pasa i klatki piersiowej
maksymalnie co 4 cm.
- 37.10 Oznaczenie kurtki lekkiej. Powinno być wykonane zgodnie z obowiązującymi
normami oraz umożliwiać identyfikację przez zastosowanie wszywki
na nazwisko i imię użytkownika.

38. Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone stosownym poniższym dokumentem:

DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE dla Środków Ochrony Indywidualnej kategorii III (trzeciej)
podlegające procedurze oceny zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości
procesu produkcji określonej w module D zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu
Europejskiego i Rady (UE) 2016/425. Powyższa deklaracja ma potwierdzić spełnienie
wszystkich wymagań i norm określonych w specyfikacji technicznej dla kurtki lekkiej.
Potwierdzeniem spełnieniem norm dla kurtki lekkiej będzie również Świadectwo
Dopuszczenia CNBOP – PIB.

SPECYFIKACJA TECHNICZNA NA BUTY STRAŻACKIE

1. Buty powinny spełniać wymagania:

- normy PN-EN 15090,
- Rozporządzenia MSWiA z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. 2007, Nr 143, poz. 553 z późniejszymi zmianami),
- oraz wymagania, określone normami, dla poszczególnych elementów butów.

2. Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone stosownym poniższym dokumentem:

DEKLARACJI ZGODNOŚCI UE dla Środków Ochrony Indywidualnej kategorii III (trzeciej) podlegające procedurze oceny zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji określonej w module D zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425. Powyższa deklaracja ma potwierdzić spełnienie wszystkich wymagań i norm określonych w specyfikacji technicznej dla butów strażackich, lub zamiennie dopuszczenie do użytkowania wydane przez Centrum Naukowo – Badawcze OP w Józefowie tj. Świadectwo Dopuszczenia CNBOP – PIB.

3. Buty strażackie powinny być wykonane ze skóry jako buty typu 2 zgodnie z pkt 4.3 normy PN-EN 15090.
4. Buty skurzone powinny być wykonane jako model C.
5. Buty mają być oznakowane taśmą odblaskową w kolorze srebrnym fluorescencyjnym lub żółtym fluorescencyjnym w dowolny sposób (łączna powierzchnia taśm nie powinna przekraczać 150 cm²).
6. Buty mają być wykonane jako sznurowane z systemem wiązań i zamków błyskawicznych, zapewniającym dopasowanie obuwia do nóg użytkownika, a w przypadku uszkodzenia zamek musi być łatwo wymienialny przez użytkownika.
7. Zamek błyskawiczny uzupełniający sznurowanie obuwia nie może znajdować się po stronie wewnętrznej cholewki buta.
8. Buty muszą posiadać aluminiowy (lub z innego metalu) podnosek chroniący palce przed zgnieceniem oraz stalowa międzypodeszwę (lub z innego materiału spełniającego wymagania) w całej długości podeszwy chroniącą stopę przed przebicciem.
9. Buty muszą posiadać wszyty przegub z miękkiej skóry nad podbiciem stopy i nad piętą ułatwiający ruch stopy lub rozwiązanie alternatywne, nie gorsze.

10. Podeszwa – wykonana z gumy posiadająca, samoczyszczący profil, odporna na działanie oleju napędowego, etyliny. Urzeźbienie podeszwy powinno być takie, żeby nie było ciągłych prostoliniowych rowków przecinających poprzecznie podeszwę.
11. Podeszwa zbudowana konstrukcyjnie by zapewnić izolację ciepła i od zimna, zapewniająca antystatyczność oraz amortyzację przy skokach.
12. Buty powinny posiadać w podeszwie wkładkę amortyzującą wypełnioną w całej długości i szerokości pianką np. poliuretanowa zapewniającą izolację cieplną jak również zapewniającą amortyzację podczas doskoku.
13. We wnętrzu buta musi znajdować się podpodeszwa (wyjmowana wkładka) dostosowana do kształtów anatomicznych, absorbująca wilgoć.
14. Sznurowadła wykonane z materiałów zapewniających niepalność np. włókna aramidowe.
15. Konstrukcja buta wykonana w taki sposób, aby przegub nad podbiciem stopy i nad piętą ułatwiał ruch stopy.
16. We wnętrzu obuwia podszewka wielowarstwowa z membrana wodoodporną i paroprzepuszczalną, poprawiającą właściwości obuwia tj. zwiększającą wodoszczelność i odporność chemiczną oraz zapewniającą paraprzepuszczalność.
17. Buty muszą posiadać system odprowadzania wilgoci z przestrzeni pomiędzy skórą i membraną
18. Buty muszą posiadać stałe właściwości antyelektrostatyczne niezależnie od stosowanej wkładki.
19. Rozmiary oferowanych butów powinny zawierać się przynajmniej w zakresie 38-47 (wg numeracji europejskiej).
20. Do każdej pary należy dołączyć instrukcję konserwacji, użytkowania w języku polskim jak również informacje dotyczącą ograniczeń w użytkowaniu.
21. Buty skórzane nie powinny przemakać w czasie co najmniej 30 min podczas badania wg normy PN-O-91123.
22. Buty strażackie powinny spełniać wymagania normy PN-EN 15090 pkt 6.3.1 w zakresie izolacji od ciepła na poziomie HI₃.

SPECYFIKACJA TECHNICZNA NA KOMINIARKI

1. Kominiarka powinna spełniać wymagania normy PN-EN 13911.
2. Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone stosownym poniższym dokumentem:
DEKLARACJI ZGODNOŚCI UE dla Środków Ochrony Indywidualnej kategorii III (trzeciej) podlegające procedurze oceny zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji określonej w module D zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425. Powyższa deklaracja ma potwierdzić spełnienie wszystkich wymagań i norm określonych w specyfikacji technicznej dla kominiarki, lub zamiennie potwierdzeniem spełnieniem norm dla kominiarki będzie również Świadectwo Dopuszczenia CNBOP – PIB.
3. Kominiarka powinna być wykonana z materiałów jednobarwnych. Rozmiary kominiarek powinny uwzględniać zakres obwodów głowy od 53 cm do 62 cm.
4. Obwód głowy mierzony jest wzdłuż linii 0,5 cm powyżej górnej nasady uszu.
5. Długość kominiarki, liczona od płaszczyzny podbródka do jej dolnej krawędzi, powinna mieścić się w przedziale od 10 do 15 cm na całym obwodzie, poza częścią przykrywającą ramiona.
6. Kominiarka powinna być wykonana bez szwów lub ze szwem, którego grubość na powierzchni kontaktującej się z więźbą hełmu, nie może przekroczyć trzykrotnej grubości materiału, z którego kominiarka jest wykonana. Otwór na twarz w kominiarce nie może ograniczać pola widoczności gwarantowanego. Obrzeże otworu powinno być wykończone materiałem o strukturze ściągacza.
7. Masa kominiarki nie powinna przekroczyć 120 g.
8. Kolor: dowolny.

SPECYFIKACJA TECHNICZNA NA LEKKI HEŁM RATOWNICZY Z GOGLAMI

1. Lekki hełm ratowniczy przeznaczony do walki z pożarami w przestrzeniach nieurbanizowanych oraz do ratownictwa technicznego.
2. Lekki hełm ratowniczy powinien spełniać wymagania normy PN-EN 16471:2014 oraz PN-EN 16473:2014.
3. Hełm powinien spełniać wymagania zasadnicze dla środków ochrony indywidualnej potwierdzone deklaracją zgodności UE dla Środków Ochrony Indywidualnej kategorii III (trzeciej) podlegające procedurze oceny zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji określonej w module D zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425. Powyższa deklaracja ma potwierdzić spełnienie wszystkich wymagań i norm określonych w specyfikacji technicznej dla lekkiego hełmu technicznego, lub zamiennie potwierdzeniem spełnieniem norm dla lekkiego hełmu ratowniczego będzie również Świadectwo Dopuszczenia CNBOP – PIB.
4. Skorupa hełmu powinna być gładka, bez ostrych załamania, boczna krawędź skorupy schodząca w kierunku uszu.
5. Powinien być wyposażony w osłonę oczu i twarzy.
6. Osłona twarzy, mocowana do hełmu po opuszczeniu musi sięgać co najmniej do linii dolnej krawędzi ust użytkownika.
7. Regulacja obwodu głowy powinna odbywać się za pomocą dużego pokrętła, przy możliwym manipulowaniu ręką w rękawicy zgodnie z PN-EN 659.
8. Wiązba wewnętrzna z wysokiej jakości materiałów.
9. Pasek podbródkowy trzypunktowy wykonany z taśmy poliestrowej lub równoważnej z zapięciem umożliwiającym rozpięcie hełmu ręką w rękawicy zgodnie z PN-EN 659.
10. Zapewnienie ochrony w niskich temperaturach, od – 20 °C.
11. Kolor hełmu żółty/seledynowy wysoko odbłaskowy.
12. Skorupa hełmu oznakowana taśmą odbłaskową w kolorze szarym lub srebrnym.
13. Okres gwarancji: na skorupę hełmu minimum 24 miesiące, oraz na pozostałe wyposażenie minimum 24 miesiące.
14. Każdy lekki hełm ma posiadać w komplecie gogle ochronne na taśmie wykonane zgodnie z normą PN-EN 166:2004, oraz posiadać ochronę karku (preferowane) lub bez ochrony karku. Powyższy warunek spełniony będzie w przypadku zintegrowanych z hełmem gogli ochronnych lub występujących w komplecie z hełmem.

SPECYFIKACJA TECHNICZNA NA RĘKAWICE SPECJALNE

1. Rękawice powinny spełniać wymagania normy i rozporządzenia:
 - PN-EN 659 „Rękawice ochronne dla strażaków”,
 - PN-EN 420 „Rękawice ochronne. Wymagania ogólne i metody badań”,
 - PN-EN 388 „Rękawice ochronne chroniące przed zagrożeniem mechanicznymi”,
 - Rozporządzenie MSWiA z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie umundurowania strażaków Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U. z 2006 nr 4 poz. 25).
2. Spełnienie wymagań powinno być potwierdzone stosownym poniższym dokumentem:

DEKLARACJI ZGODNOŚCI UE dla Środków Ochrony Indywidualnej kategorii III (trzeciej) podlegające procedurze oceny zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji określonej w module D zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425. Powyższa deklaracja ma potwierdzić spełnienie wszystkich wymagań i norm określonych w specyfikacji technicznej dla rękawic specjalnych, lub zamiennie potwierdzeniem spełnienia norm dla rękawic specjalnych będzie również Świadectwo Dopuszczenia CNBOP – PIB.
3. Rękawice specjalne pięciopalczaste, powinny być wykonane ze skóry, tkaniny lub z wymienionych materiałów łącznie.
4. Rękawice mają nie posiadać szwów na środku palca.
5. Wszystkie palce muszą być jednością z częścią wewnętrzną i zewnętrzną, wykrojone z jednego kawałka materiału (nie mogą być doszywane).
6. Membrana wewnętrzna powinna być zszyta z częścią wierzchnią, aby zapobiec możliwości wyciągnięcia części wewnętrznej z dłonią. Szycie to nie powinno mieć wpływu na skuteczność membrany.
7. Rękawice specjalne mogą być oznakowane elementami z taśm odblaskowych koloru srebrnego i fluorescencyjnego żółtego. Taśmy można stosować wyłącznie na wierzchniej części rękawic, pośrodku powierzchni zakrywającej śródręcze. Wszystkie warstwy rękawic powinny być trwale połączone tak, aby zapobiec wyciąganiu warstwy termoizolacyjnej z zewnętrznej warstwy podczas zdejmowania rękawic.
8. Zewnętrzną warstwę rękawic powinna stanowić tkanina lub skóra w kolorze czarnym, z wykończeniem olejo- i wodoodpornym.
9. W rękawicach powinny być możliwe do wykonania m.in. następujące czynności jak użycie suwaka w butach strażackich i w kurtce lekkiej.
10. Dostępne rozmiary od 7 do 12.